

DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

André Petrus LEPAGE

weduwnaar van Mevrouw
Marie-Louise VAN RO

geboren te Sint-Maria-Lierde op 14 oktober 1926
en overleden in het A.Z. Sint-Elisabeth
te Zottegem op 14 april 1998,
begeleid door de gebeden uit de
dodenliturgie van de H.Kerk.

De families

LEPAGE - VAN RO
VAN OYCKE - DE VOS
danken U om uw meeleven en gebed.

Namis op zondag 14 juni 1998 om 11 uur.

Met André spreken was deugddoend. Hij kon heel gemakkelijk met andere mensen omgaan. Hij kon de dingen zeggen in eenvoud. Hij was gezellig en verveelde niet. Hij had gewerkt bij de spoorweg. Hij kende de boerenstiel. Hij hield van de duiven, dat vooral. Hij ging naar de voetbal, was supporter van Waregem. Hij volgde de wieleroers. André heeft sociaal geleefd en was geliefd. Géén die hem niet kent. Een monumentaal mens, in grote sociale eenvoud, altijd in de weer, altijd bezig, altijd onderweg, heel vriendelijk, wel een eigen gedacht.

Een gelukkig leven ? Jawel, behalve het alleen zijn sinds 1975. "Je weet het pas als je weduwnaar bent", zie hij "thuis is alleen zijn". Wel was er het dagelijks heen-en-terug, het over-en-weer, de Driehoek op-en-af naar Martine elke middag of avond. De kinderen kwamen evenveel bij hem, elke dag. Dat gaf hem kracht en troost. Hij was er heel dankbaar om.

Je leven even verheffen boven de dagelijkse sleur zoals een vogel zich boven de aarde verheft ... André kende die levenswijze van zijn beste duiven die dan vlug weer thuiskwamen in het vertrouwde hok. Hij haalde met zijn duiven titel op titel, trofee op trofee. En dat mensen als duiven onverwisselbaar zijn, wist hij en dat elk zuchtje leven uniek is en dat je ziet hoe terloops al die leventjes aan hun eind komen. Waarover zou je je dan druk maken ? Kijk ze leven en vliegen in de lucht. André is zelf onverwacht en plots heel vlug weggevlagen als een vredesduif in het daglicht. We missen hem.